SPARTACIST

Ανακοίνωση

02 Φλεβάρη 2026

Η Ροζάβα Χρειάζεται μια Νέα Στρατηγική για να Επιβιώσει

Το άρθρο είναι μεταφρασμένο από την αγγλική έκδοση του Spartacist*, 26 Ιανουαρίου.*

Η κυβέρνηση αλ-Σαράα έχει εξαπολύσει μια αιματηρή επίθεση εναντίον των Κούρδων στη Ροζάβα, σε μια προσπάθεια να διασφαλίσει τα σύνορα της Συρίας. Οι συριακές ένοπλες δυνάμεις έχουν πάρει πίσω μεγάλα τμήματα εδαφών στα βορειοανατολικά από τον έλεγχο των Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων (SDF) που είναι υπό κουρδική ηγεσία, και οι εναπομείναντες περιοχές δέχονται σφοδρές επιθέσεις. Παρά την αντίσταση των SDF, η ισορροπία των δυνάμεων στη σύγκρουση έχει μετατοπιστεί αποφασιστικά υπέρ της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας (SAR), η οποία πλέον απολαμβάνει την εύνοια της Ουάσιγκτον. Έχει κλειστεί μια εξαιρετικά εύθραυστη εκεχειρία όμως είναι απλά θέμα χρόνου προτού ξαναρχίσει η επίθεση.

Η «φιλοδημοκρατική» Δύση έχει εγκαταλείψει κάθε πρόσχημα αλληλεγγύης, και η περσινή απόφαση του Κούρδου ηγέτη Οτσαλάν υπέρ του αφοπλισμού και της επιδίωξης της «διαδικασίας ειρήνης» με την SAR απειλεί τώρα την ίδια την ύπαρξη της Ροζάβα. Οι Κούρδοι βρίσκονται απομονωμένοι. Για την υπεράσπιση της Ροζάβα και το δικαίωμα των Κούρδων στην αυτοδιάθεση, απαιτείται μια νέα στρατηγική, ικανή να υπερβεί τις ιμπεριαλιστικά-τροφοδοτούμενες σεχταριστικές διαιρέσεις και να κινητοποιήσει ευρύτερες μάζες στο πλευρό των Κούρδων, ενάντια στον αλ-Σαράα, το Ισραήλ και τις ΗΠΑ.

Καμία Απελευθέρωση με τους Ιμπεριαλιστές

Η εθνική δημοκρατική εξέγερση στη Ροζάβα που ξεκίνησε το 2012 είχε τη δυνατότητα να αποτελέσει τον φάρο της εθνικής απελευθέρωσης και της κοινωνικής προόδου σε ολόκληρη τη Δυτική Ασία. Όμως αυτή η δυνατότητα υπονομεύτηκε γρήγορα όταν η ηγεσία των SDF έθεσε τη μοίρα της κουρδικής απελευθέρωσης στα χέρια των ιμπεριαλιστών. Όπως έχουμε ήδη εξηγήσει (βλ. «Μόνο ο Αντιιμπεριαλισμός Μπορεί να Ενώσει τους Λαούς της Συρίας», *Workers Hammer* No. 255, Χειμώνας 2025), άλλο πράγμα ήταν η αποδοχή βοήθειας από τις ΗΠΑ όταν, κατά την πολιορκία του Κομπάνι το 2014, υπήρχε άμεση απειλή εξόντωσης από το ISIS. Κάτι εντελώς διαφορετικό, όμως, ήταν η θεσμοθέτηση μιας συμμαχίας με τις ΗΠΑ για τη διεξαγωγή κοινής επίθεσης εναντίον αραβοκρατούμενων περιοχών, όπως η Ράκκα. Καθώς οι κουρδικές δυνάμεις κατέλαβαν περιοχές με αραβική πλειοψηφία, επέβαλαν σκληρή καταστολή και αντιαραβικές πολιτικές, ενώ φρουρούσαν πετρελαιοφόρα πεδία και κρατούμενους για λογαριασμό των ΗΠΑ. Το αποτέλεσμα ήταν οι Κούρδοι να θεωρηθούν πράκτορες του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Αυτό τροφοδότησε περαιτέρω τα αντικουρδικά αισθήματα, βάθυνε τις εθνικές διαιρέσεις και συνέβαλε στην απομόνωση των Κούρδων από τους Άραβες και άλλους που επίσης υπέφεραν υπό τον Άσαντ και το ISIS.

Καθώς το καθεστώς Άσαντ κατέρρεε, οι ΗΠΑ θεώρησαν πιο πρόσφορο να συνεργαστούν άμεσα με τον αλ-Σαράα για την προώθηση των συμφερόντων τους στην περιοχή. Ο Τόμας Μπάρακ, απεσταλμένος των ΗΠΑ στην SAR, τόνισε ότι ο ρόλος των SDF «έχει σε μεγάλο βαθμό λήξει» λόγω των μεταβαλλόμενων δυναμικών στη Συρία και στη μάχη κατά του ISIS. Και κάπως έτσι, οι ιμπεριαλιστές εγκατέλειψαν τις SDF και μαζί τη δημοκρατική – υπό την ηγεσία των γυναικών και της λαϊκής βάσης – επανάσταση της Ροζάβα. Τώρα λένε στους Κούρδους ότι έχουν μια «ιστορική ευκαιρία» να ενταχθούν στο συριακό κράτος με «δημοκρατικά δικαιώματα» υπό μια ισλαμική κυβέρνηση που μόλις διέπραξε σφαγές εναντίον των μειονοτήτων των Δρούζων και των Αλεβιτών.

Το κύριο δίδαγμα από την εμπειρία της τελευταίας

WORKERS HAMMER

Only anti-imperialism can unite the peoples of Syria

δεκαετίας – και του τελευταίου αιώνα – είναι ότι ***ποτέ*** δεν πρέπει κανείς να εξαρτάται από τους ιμπεριαλιστές για την εθνική απελευθέρωση. Θα προδώσουν τη στιγμή που θα βρουν έναν καλύτερο πράκτορα για να υλοποιήσει τους στόχους τους. Ολόκληρη η περιοχή, και ιδιαίτερα το Κουρδιστάν, είναι σήμερα διαμελισμένο ακριβώς λόγω της ιμπεριαλιστικής τακτικής του «διαίρει και βασίλευε» που κρατά τους πληθυσμούς της Δυτικής Ασίας να πολεμούν μεταξύ τους αντί να ενωθούν ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

Μια επαναστατική στρατηγική θα επιδίωκε να ενώσει τις μάζες υποστηρίζοντας τα δημοκρατικά δικαιώματα των θρησκευτικών και εθνικών μειονοτήτων, σε εναντίωση τόσο με το καθεστώς Άσαντ όσο και με τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους. Αυτό παραμένει μια επιτακτική ανάγκη. Τα αποτελέσματα της στρατηγικής των SDF είναι εμφανή σε όλους: η Ροζάβα είναι απομονωμένη, οι δυτικοί σύμμαχοί της έχουν εξαφανιστεί και οι αραβικές φυλές που παλαιότερα πολεμούσαν το ISIS μαζί με τις SDF τώρα εγκαταλείπουν τους Κούρδους για τον αλ-Σαράα. Καθώς οι δυνάμεις της SAR ανακαταλαμβάνουν πόλεις με αραβική πλειοψηφία όπως η Τάμπκα και η Ράκκα, υπάρχουν εκτεταμένοι πανηγυρισμοί από πληθυσμούς που έβλεπαν τις SDF ως καταπιεστές τους. Αυτή η στρατηγική είναι που προετοίμασε το έδαφος για την ήττα που εκτυλίσσεται σήμερα.

Οτσαλάν: Αφοπλισμός Σημαίνει Καταστροφή

Ο Άχμεντ αλ-Σαράα πήρε την εξουσία στα τέλη Ιανουαρίου 2025, και έναν μήνα αργότερα ο Οτσαλάν κάλεσε όλες τις κουρδικές ομάδες να αφοπλιστούν και το Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) να διαλυθεί. Λίγο μετά, οι SDF συμφώνησαν να ενταχθούν στον συριακό στρατό. Αυτό έγινε υπό την πίεση της αυξανόμενης απομόνωσης από τις ΗΠΑ, οι οποίες δεν έβλεπαν πλέον λόγο να στηρίζουν τις κουρδικές πολιτοφυλακές και επιδίωκαν να προσφέρουν στον Ερντογάν στην Τουρκία μια νίκη στο εσωτερικό. Η συνθηκολόγηση του Οτσαλάν ήταν η λογική συνέπεια της διεξαγωγής του αγώνα με τους όρους που έθεσαν οι ιμπεριαλιστές. Όπως γράφαμε τότε, ο αφοπλισμός ήταν «μια απόλυτη προδοσία του κουρδικού απελευθερωτικού κινήματος» που «θα σήμαινε θάνατο για τους Κούρδους μαχητές» («Οτσαλάν, Ροζάβα: Όχι στην Προδοσία!», *Workers Vanguard* No. 1184, 3 Απριλίου 2025).

Τα κέρδη της Ροζάβα είναι αποτέλεσμα του δημοκρατικού και ένοπλου αγώνα δεκάδων χιλιάδων ηρωικών μαχητών, ιδιαίτερα γυναικών, για αυτοδιάθεση. Αυτά σήμαιναν ένα επίπεδο ασφάλειας και εθνικής ύπαρξης που οι Κούρδοι δεν είχαν γνωρίσει ποτέ υπό τον Άσαντ. Ένας χρόνος κυβέρνησης αλ-Σαράα έχει αποδείξει πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η SAR δεν θα ανεχτεί κανένα εθνικό δικαίωμα για τους Κούρδους και άλλες μειονότητες. Η Ροζάβα πρέπει να υπερασπιστεί! Κι ωστόσο, ο Οτσαλάν συνεχίζει να υποστηρίζει ότι η λύση βρίσκεται στον «διάλογο, τις διαπραγματεύσεις και τη συλλογική σοφία». Αυτό προμηνύει καταστροφή.

Είναι θετικό ότι οι SDF είναι αποφασισμένες να πολεμήσουν, αλλά για να σωθεί η Ροζάβα πρέπει να πολεμήσουν διαφορετικά: να αντιστρέψουν τον αφοπλισμό και να αντισταθούν στη διάλυσή τους μέσα στον συριακό στρατό. Καίρια, αυτό που είναι απαραίτητο είναι η άμεση ρήξη με τις δυνάμεις του σιωνισμού και του αμερικανικού ιμπεριαλισμού! Ο μόνος τρόπος για τους Κούρδους να σπάσουν την απομόνωσή τους και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των Σουνιτών Αράβων είναι να δείξουν ότι είναι οι καλύτεροι μαχητές ενάντια στο Ισραήλ και τις ΗΠΑ. Έτσι μπορούν επίσης να υπονομεύσουν τη στήριξη προς τον αλ-Σαράα, ο οποίος επιδιώκει να εδραιώσει τον έλεγχό του κατευνάζοντας τους σφαγείς της Γάζας. Δεν μπορεί να υπάρξει καμία πρόοδος όσο τα καθεστώτα της περιοχής συνεχίζουν να συμβιβάζονται με τον σιωνισμό, τον καρκίνο της Δυτικής Ασίας. Η ελευθερία του Κουρδιστάν μπορεί να προωθηθεί μόνο μαζί με την ελευθερία της Παλαιστίνης!

Μόνο ο Αντιιμπεριαλισμός Μπορεί να Απελευθερώσει τις Γυναίκες

Για πολλούς, η Ροζάβα είναι συνώνυμη με την απελευθέρωση των γυναικών. Αλλά για πολλούς άλλους, όση συζήτηση και αν γίνεται για ένοπλες γυναίκες, αυτονομία και γυναικείες συλλογικότητες δεν αρκεί για να κρύψει το στίγμα της σύνδεσης με τον ιμπεριαλισμό. Ο κόσμος χρειάζεται περισσότερες ένοπλες γυναίκες που πολεμούν τους καταπιεστές τους. Αλλά έχει σημασία υπό ποια σημαία διεξάγεται ο ένοπλος αγώνας. Έχουμε εξηγήσει πώς η στρατηγική της εναπόθεσης ελπίδων στη Δύση συνέβαλε στη σημερινή κατάσταση απομόνωσης και αδυναμίας για τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Το ίδιο ισχύει και για την απελευθέρωση των γυναικών.

Οι ιμπεριαλιστές χρησιμοποίησαν τις εικόνες ηρωικών ένοπλων γυναικών για να ενισχύσουν τη δική τους εικόνα ως υπερασπιστών της δημοκρατίας απέναντι στην ισλαμική αντίδραση στην περιοχή. Με τον ίδιο τρόπο, χρησιμοποίησαν τα δεινά των Αφγανών γυναικών υπό τους Ταλιμπάν για να καταστρέψουν τη χώρα. Και στις δύο περιπτώσεις, η σύνδεση της προώθησης των δικαιωμάτων των γυναικών με ιμπεριαλιστικούς στόχους μόνο τροφοδότησε τη συντηρητική ισλαμική αντίδραση. Και στις δύο περιπτώσεις, τη στιγμή που δεν ήταν πλέον βολικό, οι ιμπεριαλιστές εγκατέλειψαν τις γυναίκες των οποίων την υπόθεση κάποτε υπερασπίζονταν: οι Ταλιμπάν έχουν επιστρέψει στην εξουσία στο Αφγανιστάν και οι γυναίκες βρίσκονται σε χειρότερη θέση απ' ό,τι πριν από τον 20ετή πόλεμο. Και παρότι το ίδιο δεν μπορεί ακόμη να ειπωθεί για τη Ροζάβα, το Αφγανιστάν παρέχει ένα κρίσιμο μάθημα.

Ο λαός της Ροζάβα αντιμετωπίζει έναν θανάσιμο κίνδυνο. Αυτό δεν είναι μια στρατιωτική αποτυχία αλλά μια πολιτική. Προς τις γυναίκες της Ροζάβα και όλους τους Κούρδους μαχητές: σταματήστε να απευθύνεστε στη Δύση και στις φιλοδημοκρατικές δυνάμεις για να σας βοηθήσουν! Αγωνιστείτε κάτω από τη σημαία του αντιιμπεριαλισμού! Για την απελευθέρωση των γυναικών, για ένα ελεύθερο Κουρδιστάν και μια ελεύθερη Παλαιστίνη!■